ECHO ZE WZGÓRZA
BŁ. MARII PASTERKI
nr 252
wrzesień 2022/9

Bezpieczne dłonie Boga

Panie, pozostań, gdy serce się trwoży, zostań wśród nas i daj nam swój pokój. Zostań wśród nas, świat szuka Cię… podaj nam dłoń, gdy samotni idziemy przez świat – z pewnością wielu spośród nas, znających te słowa z oazy sprzed lat, modli się treścią tej piosenki. Jakże aktualne są jej słowa w dzisiejszej sytuacji, w jakiej znajduje się obecnie człowiek i świat. Tylko w Bożych dłoniach jesteśmy bezpieczni. Zastanówmy się, w jaki sposób możemy się w nich schronić, by nasze serca były pełne pokoju, radości i nadziei na przyszłość.

Ufać Bogu to słuchać Go

Aby ufnie powierzyć się rękom Boga, należy słuchać Jego głosu, który stał się słyszalny w ustach Jezusa. Dorota Sadurska, autorka rozważań pt. *Dłonie Boga* – z cyklu *MMS – Miniatury o Miłości i Słowie* pisze*: W Twoich dłoniach, Panie, wyryte jest imię każdego z nas ranami zadanymi podczas przybijania do krzyża… Wielu pytało Ciebie, czy Ty jesteś Mesjaszem... A Ty w prostych słowach odparłeś, że Twoje owce słuchają Twego głosu i Ty znasz je. One idą za Tobą, a Ty dajesz im życie wieczne. I że nie zginą na wieki, i że nikt ich nie wyrwie z ręki Twojej i ręki Twojego Ojca, z którym jesteś jedno, który jest większy od wszystkich i który dał je Tobie (zob. J 10,22-30).* Słuchać Bożego głosu zapisanego w Piśmie świętym to wierzyć Bogu: wierzyć, że Jezus jest Mesjaszem, że wybawia nas z tego co jest naszą niewolą, grzechem czy słabością. Wierzyć to wpatrywać się w znaki i cuda, których Syn Boży dokonywał i wpatrywać się w Jezusa podczas Męki i Zmartwychwstania. To widzieć w Nim i kontemplować twarz Jego Ojca, z którym jest jedno, i który jest Ojcem każdego z nas. A Bł. Maria Karłowska dodaje, jaką nagrodą

obdarzy nas Pan za wiarę i zaufanie: *Nasz Najdroższy Zbawiciel – On Krwią Swoją i Zasługami Swymi otworzy nam bramy Nieba! (Zak. Past. w sam.)*

Ufać to naśladować

Zaufać Bogu, to czynić miłość, która swoje korzenie ma w miłości Boga ku nam, płynącej ze świadomości bycia ukochanym dzieckiem Boga. Kochający Bóg wyczekuje nas i tęskni za nami, gdy się od Niego oddalamy, wybiega nam naprzeciw i przytula do swego Serca, w które możemy wtulić się jak dzieci i Jemu oddać cały ból swego serca. W Jego dłoniach jesteśmy bezpieczni. Prawdę tę głosiła w swoim życiu Błogosławiona Maria Karłowska, gdy mówiła: *Chrystus Pan pełen jest politowania nad naszą słabością, a Serce Jego zawsze goreje ku nam nieskończoną miłością(Zak. Past. w sam.).* Powierzyć się rękom Twojego Ojca, nie znaczy, że unikniemy cierpienia, tak jak i Jezus go nie uniknął. Bóg ma moc wyprowadzenia z niego dobra, i zamiany bolesnych tajemnic naszego życia w tajemnice chwalebne, nawet jeśli tego nie widzimy. Zawierzenie Bogu oznacza więc naśladowanie Jezusa, obdarzanie innych miłością tak, jak On nas ukochał. Przykazania Boże są obietnicą, drogowskazami jak żyć, często wbrew logice świata. Ufać Bogu to spełniać Ewangelię i głosić ją innym. Jednakże zaufanie Jezusowi polega także na przyjęciu swego krzyża, który łączy się z miłością gotową znosić zniewagę, wyszydzenie, odrzucenie, a nawet utratę życia. Miłość ta mocniejsza jest niż śmierć dzięki łasce Bożej, dzięki mocy Ducha Świętego, którego Jezus posyła nam i całemu Kościołowi od dnia Pięćdziesiątnicy.

Zanurzenie w Duchu Świętym

Moc wewnętrzną, aby z zaufaniem skryć się w rękach Boga Ojca, daje nam Duch Święty, który w naszych sercach woła do Niego: *Abba – Tatusiu*. Im bardziej jesteśmy słabi, tym mocniej działa w nas Duch Święty. Trzecia Osoba Trójcy Świętej pragnie dać naszym sercom swoje słodkie owoce: miłości, radości, pokoju, cierpliwości, uprzejmości, dobroci, wierności i opanowania. I pragnie odsłaniać naszą prawdziwą twarz, prawdziwe piękno twarzy człowieka, którego pierwowzorem jest Jezus, nasz Pan. Czyż nasze serca nie są tego spragnione najbardziej…? Bowiem tylko w Nim jest miłość, która nigdy nie zawodzi, i jedyna która może zaspokoić nasz nieskończony głód bycia kochanym. Miłość ta otwiera nas na innych i wzywa do pięknego i pełnego życia, już tu na ziemi, ożywia naszą codzienność, dzięki czemu każdy nasz dzień jest inny, każda chwila jedyna i niepowtarzalna. Miłość sprawia, że chce nam się żyć, niezależnie od trudu i utrapień codzienności. Bł. Maria Pasterka przejęta zbawieniem dusz, zachęcała innych usilnie, by nie tylko o swoje zbawienie się troszczyli: *Nie żałujmy czasu, trudu, starań, wydatków, aby ratować dusze, dla których Chrystus Pan, Dobry nasz Pasterz, Krwi Swej Najświętszej nie oszczędził(Zak. Past. w sąm.).*

Proście a będzie wam dane

Renata Katarzyna Cogiel w jednym ze swoich artykułów o zawierzeniu Bogu przytacza opowiadanie o tym, jak Donato Bramante, ukończywszy plany bazyliki św. Piotra, wręczył je synowi i wysłał go do papieża. Papież Juliusz II tak bardzo zachwycił się otrzymanym

projektem, że otworzył podręczną szkatułkę i kazał chłopcu zaczerpnąć, ile tylko zechce. Chłopiec niewiele się namyślając, odpowiedział: *Zaczerpnij sam, Ojcze Święty, twoja dłoń jest większa*. Scena ta jest pięknym komentarzem do słów Jezusa z Ewangelii: *Proście, a będzie wam dane*; *szukajcie, a znajdziecie; kołaczcie, a otworzą wam. Albowiem każdy, kto prosi, otrzymuje; kto szuka, znajduje; a kołaczącemu otworzą (Mt7,7-8).* Słowa Jezusa zapewniają nas, że kiedy Boga Ojca o coś ufnie i z wytrwałością prosimy, w ten sposób otwieramy swoje dłonie na Jego dary. Św. Ignacy Loyola mawiał, że *Bóg jest bardziej skory do dawania niż my do brania*. Warto więc bezgranicznie ufać Ojcu w Niebie, jednak zawsze z dopowiedzeniem: *Bądź wola Twoja*. Nie jest łatwo modlić się w głębokim zawierzeniu. Jednakże tylko wtedy Bóg – jak zapewnia nas Marcin Jakimowicz w swoich refleksjach zawartych w książce pt. *Pełne zanurzenie* zstępuje do najtrudniejszych sytuacji naszego życia i przemienia je. Pisze: *Bóg zaprasza: złóż swój ciężar na Mnie. Oddaj mi swój czas. Usiądź, odetchnij, zaufaj. To nie ty jesteś zbawicielem swojej rodziny. Oddaj mi swoje problemy. Otwórz bramy! Ja wejdę.* (…) Błogosławiona Maria Pasterka zapewnia, że ufając Bogu otrzymamy znacznie więcej niż to, o co prosimy: *Jezus w Najświętszym Sakramencie będzie Ojcem, Matką, Bratem, Siostrą, Przyjacielem, Skarbem i Oblubieńcem, w którym się wszystko odnajdzie, co się dla Niego opuściło – i jeszcze wiele więcej! (Zak. Past. w sąm.)*

Zawierzyć siebie przez Maryję

Do zawierzenia Bogu przez dłonie Matki Najświętszej zapraszają nas pasterze Kościoła. Ich przedstawicielem jest bp Marek Solarczyk, który podczas uroczystej Mszy św. w kościele Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Legionowie, rozpoczynającej nowennę przygotowującą do peregrynacji kopii Jasnogórskiego Obrazu w 2017 roku w diecezji warszawsko-praskiej zaapelował do wiernych: *Bądźmy narzędziem w Bożych dłoniach! Jakże wielu ludzi jest dziś duchowo trędowatych, żyjąc daleko od Boga. Jak wielu buduje swoje życie jedynie w oparciu o to co materialne, gubiąc jednocześnie wrażliwość na Bożą prawdę, czy wręcz ją zagłuszając – ubolewał bp Solarczyk przypominając orędzie fatimskie, w którym Matka Boża prosiła o modlitwę i pokutę w intencji nawrócenia grzeszników oraz o pokój na świecie. Stając u boku naszej Niebieskiej Matki bądźmy narzędziem w Bożych dłoniach, pomagając innym doświadczyć mocy Zmartwychwstałego Pana, zachęcał bp pomocniczy diecezji warszawsko-praskiej.* Aby zawierzyć Bogu swoje życie, zwracamy się o pomoc do świętych Patronów, jakich stawia przed nami niebo i Kościół święty. Święci i błogosławieni uczyli się zawierzenia Bogu od Matki Najświętszej, dlatego układali liczne modlitwy ku Jej czci, aby nam w tym pomóc.

Czyniła to również nasza Matka Założycielka, która nieustannie zawierzała swoje życie nie tylko Bogu i swemu Oblubieńcowi, Chrystusowi Dobremu Pasterzowi, ale i Jego Niepokalanej Matce: *Matko Dobrego Pasterza, błagam Cię, pobłogosław moją dobrą wolę i pragnienia, otrzymaj dla mnie miłość gorącą, która wszystko może i której wszystko łatwo przychodzi(Zak. Past. w sam.).* Niech Bóg przez tę modlitwę i wstawiennictwo Maryi i Błogosławionej Pasterki umacnia nasze pragnienie wytrwania w Jego łasce i opiece w nowym powakacyjnym etapie naszego życia.

Opracowała s. Rafaela Olszowa CSDP